

2008. május 20., kedd

10. a konzultáció elterjedt használatát sürgeti nagy és kis méretekben egyaránt és helyi fókusszal a finanszírozási programokon belül, és hangsúlyozza azoknak a biztonsági rendszereknek a fontosságát, amelyek lehetővé teszik a kisösszegű támogatások rövid időn belül szükséges munkákra, vagy olyan munkákra történő odaítélését, amelyek eredménye nem könnyen számszerűsíthető, valamint lehetővé teszik a hosszú távú fenntarthatóságot biztosító rendszereket, amelyek segíthetik a helyi közösségeket;
11. a bürokrácia csökkentésére szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a kis projekteket ne terheljék túl;
12. elismeri, hogy a béketeremtés hosszadalmas fejlődési folyamat, valamint hogy a béke és megbékélés elérése időbe kerül; több időt kér az egyéni támogatások számára ahhoz, hogy a projektek eredményeket érthessenek el; elismeri, hogy nem csak a gazdasági kezdeményezések, hanem a kulturális és sportkezdeményezések is jelentősen hozzájárulhatnak a békéhez és a megbékéléshez, és ezért azokat továbbra is támogatni kell;
13. megjegyzi, hogy a szociális gazdasági ágazat az önkéntes és a közösségi szektor alszektora, amellyel fontos konzultációt folytatni annak érdekében, hogy helyi stratégiákat és területeket lehessen létrehozni; úgy ítéli meg, hogy a helyi vállalkozások szintén befolyásos résztvevők;
14. kiemeli, hogy a vidéki területek fejlődéséhez a jelenleginél több kapcsolódási pontra van szükség a mezőgazdasági, a vidéki és a regionális fejlesztési finanszírozás között, valamint a természet megőrzése, az ökoturizmus és a megújuló energiák előállítása és felhasználása között;
15. hangsúlyozza, hogy a lakosság számára könnyen hozzáférhetővé kellene tenni a PEACE I, PEACE II és IFI keretében finanszírozott projektek sikertörténeteiről szóló információkat; úgy véli, hogy az ilyen projektekből származó tapasztalatokat meg kell osztani a más nemzetközi béketeremtő munkában részt vevőkkel; e tekintetben felszólít egy olyan adatbázis létrehozására, amely oktatási eszközként szolgálhatna a béketeremtésben és megbékélésben belföldön és külföldön egyaránt; felszólít ezenkívül arra, hogy a részvétel minden szintjét vegyék figyelembe a regionális és városi hálózatok létrehozásakor;
16. átfogó stratégiák létrehozását javasolja annak biztosítása érdekében, hogy a helyes gyakorlatok példái ne csak hozzáférhetőek legyenek, hanem azokat a projektciklus minden szakaszában, így a tervezés, a végrehajtás, a figyelemmel kísérés és az értékelés során fel lehessen használni;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Nyersanyagok és alapanyagok kereskedelme

P6_TA(2008)0209

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a nyersanyagok és alapanyagok kereskedelméről (2008/2051(INI))

(2009/C 279 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a szegénység felszámolására irányuló kereskedelemről és fejlesztésről szóló, 2002. szeptember 3-i ⁽¹⁾, a világban tapasztalható éhínségről és a legszegényebb országokkal folytatott kereskedelem akadályainak felszámolásáról szóló, 2003. január 30-i ⁽²⁾, a nemzetközi kávépiacon tapasztalható válságról szóló, 2003. április 10-i ⁽³⁾, a kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló, 2006. június 1-jei ⁽⁴⁾, az energiaár-növekedés makrogazdasági hatásáról szóló, 2007. február 15-i ⁽⁵⁾, a Globális Európa – a versenyképesség külső szempontjairól szóló, 2007. május 22-i ⁽⁶⁾, az EU kereskedelmet célzó támogatásáról szóló, 2007. május 23-i ⁽⁷⁾, valamint a kereskedelemről és az éghajlatváltozásról szóló, 2007. november 29-i ⁽⁸⁾ állásfoglalásaira,

⁽¹⁾ HL C 272. E, 2003.11.13., 277. o.

⁽²⁾ HL C 39. E, 2004.2.13., 79. o.

⁽³⁾ HL C 64. E, 2004.3.12., 607. o.

⁽⁴⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁵⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 548. o.

⁽⁶⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 128. o.

⁽⁷⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 291. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0576.

2008. május 20., kedd

- tekintettel a 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatra, amely meghatározza a Millenniumi Fejlesztési Célok (MFC-k) mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében együttesen megállapított kritériumokat, és tekintettel annak a 2005. szeptember 14–16. között megrendezett 2005-ös globális csúcstalálkozón történt értékelésére és felülvizsgálatára,
- tekintettel három, az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) által készített, „Éghajlatváltozás 2007: természettudományos alapok”, „Éghajlatváltozás 2007: hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség”, valamint „Éghajlatváltozás 2007: az éghajlatváltozás enyhítése” című, 2007-ben közzétett jelentéseire,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Mezőgazdasági termékláncok, függőség és szegénység – Javaslat európai uniós cselekvési tervre” című közleményére (COM(2004)0089),
- tekintettel a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Globális Európa: nemzetközi versenyképesség – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” (COM(2006)0567), valamint „Globális Európa: Szorosabb együttműködés az európai exportőrök piacra jutásának elősegítése érdekében” (COM(2007)0183) című bizottsági közleményekre,
- tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „a fémipari ágazatok versenyképességéről – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című bizottsági közleményre (COM(2008)0108),
- tekintettel az ENSZ szervezésében Pekingben tartott Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra,
- tekintettel az Élelmészeti és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) „Az állatállomány hosszú árnyéka” című, 2006-ban közzétett jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának (UNCTAD) munkájára a ghánai Accrában 2008. április 25-én az UNCTAD XII. konferenciáján megkötött accrai megállapodásra és nyilatkozatra, ,
- tekintettel a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Tematikus stratégia a természeti erőforrások fenntartható használatáról” című, 2005. december 21-én közzétett bizottsági közleményre (COM(2005)0670),
- tekintettel a G8-csúcstalálkozón Heiligendammban, 2007. június 7-én aláírt, „Növekedés és felelősség a világgazdaságban” című nyilatkozatra, különösen annak „Nyersanyagokkal kapcsolatos felelősség: átláthatóság és fenntartható növekedés” című fejezetére, amely szerint „a szabad, átlátható és nyitott piacok alapvető fontosságúak a globális növekedés, a stabilitás és a fenntartható fejlődés tekintetében”,
- tekintettel a versenyképességgel, energiával és környezettel foglalkozó magas szintű munkacsoport 2007. június 11-i negyedik jelentésére, amely támogatja a jól működő szabad és tisztességes globális nyersanyagpiacon alapuló nyersanyag-politika kialakítását, amely a kereskedelem-politika, különösen a nemzetközi több- és kétoldalú megállapodások alkalmazása útján biztosíthatja, hogy az EU és a harmadik országok nyílt és torzulástól mentes piacokat támogassanak,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A6-0134/2008),

2008. május 20., kedd

- A. mivel a nyersanyagok és alapanyagok alatt mezőgazdasági élelmiszertermékeket, mezőgazdasági alapanyagokat, fémeket, ásványokat és energiatermékeket kell érteni, amelyek ipari termékek nyersanyagaként szolgálnak, feldolgozott, feldolgozatlan vagy újrahasznosítható termékek formájában, mint pl. az ócskavas;
- B. mivel 2002 óta a nem tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagnak számító áruk árindexe 159%-kal emelkedett; a fémek és az ásványok ára 285%-kal, a mezőgazdasági nyersanyagoké pedig 133%-kal emelkedett;
- C. mivel az EU gazdasága nagy mértékben függ a harmadik országokból származó nyersanyag-behozattól, és a nyersanyagokhoz való hozzáférés alapvető szerepet játszik az EU versenyképességének biztosításában;
- D. mivel a nyersanyagok legutóbbi áremelkedésének eredményeként elmaradt a gazdasági fejlődés az Európai Unióban, és ez az EU versenyképességét fenyegeti;
- E. mivel a jövőben várhatóan világszerte tovább nő a nyersanyagok iránti kereslet; mivel ennek a növekedésnek az oka a gazdaságilag felemelkedő országok gazdasági fejlődése lesz;
- F. mivel korábban a nyersanyag- és alapanyagárak rövid távon rendkívüli ingadozást mutattak, és a helyzet idővel tovább romlott;
- G. mivel a nemzetközi piacokon a közelmúltban tapasztalható áremelkedések nem leplezhetik azt a tényt, hogy a nyersanyagok és alapanyagok árát a késztermékek árával összehasonlítva hosszú távú csökkenő tendencia jellemzi,
- H. mivel ezek az áremelkedések – különösen azok, amelyeket a gazdaságilag felemelkedő országok iparági célokból kezdeményeztek – kihívásokat jelentenek az EU feldolgozóiparának versenyképessége számára, és a nyersanyagellátás biztonságával kapcsolatban hosszú távú kérdéseket vetnek fel;
- I. mivel a 141 fejlődő országból 95 exportbevételének legalább 50%-a az alapanyag-kivitelből származik;
- J. mivel az Európai Unió fő versenytársnak tekinthető a nyersanyagokkal és alapanyagokkal folytatott nemzetközi kereskedelemben, nem utolsósorban nyersanyagok nettó importőreként,
- K. mivel az európai ipar sajátosságaiból adódóan az Európai Unió versenyképessége és gazdasági fejlődése nagymértékben függ a nyersanyag-behozattól;
- L. mivel számos példát lehet hozni olyan harmadik országok szakpolitikájára és intézkedéseire, továbbá a feltörekvő országokban az alapanyagokhoz való szabad és tisztességes hozzáférés akadályozásának tendenciája figyelhető meg, amely korlátozza az EU vállalkozásainak nyersanyagokhoz és alapanyagokhoz való hozzáférését;
- M. mivel a kutatás és az innováció megerősítése fontos szerepet játszik a fenntartható nyersanyagellátás ösztönzésében;
- N. mivel a STABEX, SYSMIN és FLEX rendszerek tükrözik az Európai Unió arra irányuló múltbeli és jelenlegi törekvéseit, hogy támogassák az árak és bevételek instabilitása által sújtott fejlődő országokat;
- O. mivel a nyersanyagok és alapanyagok nemzetközi piacán tapasztalható közelmúltbeli áremelkedések oka az olyan feltörekvő gazdaságokból származó kereslet jelentős megnövekedése, mint amilyen Kína, India és Brazília, továbbá a megváltozott időjárási viszonyok, egyes exportáló országok bizonyos korlátozó gyakorlatai, valamint a bioüzemanyag-piac és az állattenyésztés fellendülése, illetve az értékpapír-piaci spekuláció;

2008. május 20., kedd

- P. mivel a nők alkotják a világ azon szegényeinek jelentős részét, akik létfenntartásuk és megélhetésük biztosítása érdekében gyakran vannak a nyersanyag- és alapanyag-beszerzésre, -termelésre és -feldolgozásra utalva;
- Q. mivel a nemzetközi közösség kinyilvánította, hogy az MFC-k között a szegénység felszámolása érdekében meghatározott, 2015-ig teljesítendő konkrét célkitűzéseken keresztül nemzetközi erőfeszítésekre van szükség; mivel kellő figyelmet kell fordítani az alapanyagokat illető kérdések döntő jelentőségére a fejlődő országokban;
- R. mivel a természeti erőforrások fenntartható hasznosítása a felelősségteljes kormányzás előmozdítása esetén csökkenthetné a szegénységet és előmozdíthatná a gazdasági fejlődést; mivel a természeti erőforrásokban bővelkedő országok kormányainak gyengesége szegénységet, korrupciót és konfliktusokat is eredményezhet;
- S. mivel a biológiai sokféleség megőrzése és a megművelt föld rendelkezésre állása minden gazdaság jövőjének elengedhetetlen eleme a Földön; mivel a nyersanyagok kitermelésének minden formája esetén figyelembe kell venni ezeket a szükségleteket;
- T. mivel az éghajlat változik, és e változást részben az emberi tevékenység okozza; mivel a nyersanyag- és alapanyag-kitermelés, -termelés és -feldolgozás üvegházhatást okozó gázok jelentős kibocsátásával jár; mivel az EU ipara egyre több megszorításra kényszerül e kérdés orvoslása érdekében, és ez versenyképességének rovására megy;
- U. mivel az Európai Unió jelenleg nem rendelkezik következetes stratégiával a gazdaságának versenyképességét a nyersanyagokhoz való hozzáférés terén fokozódó verseny miatt fenyegető kihívásokkal való szembenézésre;
1. sürgeti a Bizottságot és az EU kereskedelmi partnereit, hogy minden kereskedelmi megállapodásra irányuló tárgyalásuk során komolyan foglalkozzanak a természeti erőforrások kiaknázása és kitermelése gyors csökkentésének kényszerével, és támogassák az energiatakarékos, megújuló és az erőforrások tekintetében hatékony technológiák elterjedését;

Biztonságos nyersanyagellátás az EU számára és a nyersanyagokhoz való világpiaci hozzáférés biztosítása

2. hangsúlyozza a nyersanyagokhoz és alapanyagokhoz való hozzáférés fontosságát az EU gazdasága számára, mivel az EU-n belül számos nyersanyag nem áll rendelkezésre;
3. aggodalommal állapítja meg, hogy a világpiacon növekedhet a nyersanyagok iránti kereslet; aggasztják a közeljövőben tervezett feltárások kapacitásának korlátai; megállapítja, hogy az európai vállalkozások korlátozott mértékben vesznek részt harmadik országokban a nyersanyagok kitermelésében;
4. aggasztja az a tendencia, hogy a kereskedelmet torzító intézkedések révén a harmadik országokban korlátozzák a nyersanyagokhoz való szabad hozzáférést, elismeri ugyanakkor, hogy az országok jogosultak a nyersanyagokhoz való hozzáférés környezetvédelmi okokból vagy szükség esetén kritikus ellátásihiány kezelésének céljából történő korlátozására; ezt a jogot más belpolitikai intézkedésekkel összefüggésben kell gyakorolni;
5. aggasztják azok a beruházási tevékenységek, amelyek célja a nyersanyagokhoz való jobb hozzáférés, és amelyek nem felelnek meg sem a tisztességes és szabad verseny normáinak, sem a felelősségteljes kormányzás és a fenntarthatóság elvének;
6. kéri a Bizottságot, hogy támogassa a nyersanyag-újrahasznosítással, valamint a nyersanyagok hatékony és gazdaságos felhasználásával kapcsolatos technológiák terén folyó kutatásra és fejlesztésre irányuló beruházásokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kutatási tevékenységeikben biztosítsanak nagyobb súlyt ennek a célkitűzésnek;

2008. május 20., kedd

7. sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is foglalkozzon a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) keretében a nyersanyag-piacokhoz való szabad és tisztességes hozzáférés kérdésével; kéri a Bizottságot, hogy aktívan törekedjen megvalósítani azt a célkitűzést, hogy többoldalú jelleggel eltöröljék a nyersanyag-ágazaton belül a kereskedelmet torzító intézkedéseket, teljes mértékben tiszteletben tartva egyúttal a fejlesztési célú korlátozásokat a legkevésbé fejlett országok számára;

8. kéri a Bizottságot, hogy az energiatakarékos, megújuló és az erőforrások tekintetben hatékony technológiákhoz való hozzáférést cserébe érje el a nyersanyagpiacokhoz való szabad és megkülönböztetésmentes hozzáférést a szabadkereskedelmi megállapodásokról szóló kétoldalú tárgyalások során; célként tűzi ki, hogy a nyersanyagok felhasználásának és fogyasztásának növekedését okozó kereskedelemtorzító intézkedések eltörlését tegyék az esetleges megállapodások fontos célkitűzésévé, a fejlesztési célok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett;

9. kéri a Bizottságot, hogy piacra jutási stratégiájának keretében foglalkozzon a nyersanyagok kérdésével; üdvözli a nyersanyag-ellátásról folytatott konzultációt; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki következetes stratégiát a nyersanyagellátásról; emlékeztet arra, hogy a Parlamentet be kell vonni e tevékenységek valamennyi szakaszába,

A nyersanyagoknak a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett országok hasznára fordítása

10. sajnálatát fejezi ki, hogy számos fejlődő ország, és különösen a legkevésbé fejlett országok olyan nyersanyagok és alapanyagok termelésétől függenek, amelyek ingadozó ára hosszú ideje csökken, ami komoly akadályt képez a szegénység enyhítésének és az MFC-k megvalósításának, felismeri azonban, hogy az alapanyagok árának emelkedése hozzájárult ahhoz, hogy egyes, alapanyagoktól függő fejlődő országok külföldi elszámolásai jelentős mértékű javulást mutattak; hangsúlyozza azokat a lehetőségeket, amelyek a termelő országok számára a nyersanyagkészletek saját feltárásából és kezeléséből adódóan nyílnak, az átláthatóság és a tisztességes verseny alapvető szabályainak tiszteletben tartása mellett;

11. felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen arra, hogy a kereskedelem torzulását okozó tényezőket azáltal szüntessék meg, hogy e kérdéseket kétoldalú konzultációk és tárgyalások során felvetik, és támogassa az új WTO-szabályok többoldalú szinten történő kialakítását;

12. a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett országokban támogatja az arra irányuló jelenlegi erőfeszítéseket, hogy gazdaságukat diverzifikálják, és a termelési folyamat későbbi szakaszaiban fejlesszék a gazdasági tevékenységeket, annak érdekében hogy belefoglalják a feldolgozást és a forgalomba hozatalt is, és hogy a minőséget, a termelékenységet, és a nagyobb hozzáadott értéket képviselő termékek termelését ösztönözzék; ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa a nemzeti alapanyag-fejlesztési és -diverzifikálási stratégiákat, szükség esetén az Európai Fejlesztési Alapból nyújtott támogatással;

13. úgy ítéli meg, hogy a fejlődő országok körében a regionális gazdasági keretek létrehozása és a fokozottabb regionális együttműködés rendkívül fontos szereppel bír az említett országok fenntartható gazdasági fejlődését illetően; e tekintetben hangsúlyozza a dél-dél kereskedelem szerepét az említett országok gazdasági fejlődésében;

14. úgy ítéli meg, hogy támogatni kell a hosszú távú regionális gazdasági és kereskedelmi együttműködést, és hogy az szabadkereskedelmi megállapodásokat eredményezhet; megállapítja ugyanakkor, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások esetében különféle regionális összefüggésekben nehézségek merülhetnek fel; úgy ítéli meg, hogy az EuroMed szabadkereskedelmi megállapodásnak prioritást kell kapnia, tekintettel a nyersanyag-kereskedelem jelentőségére ebben a régióban;

15. bátorítja a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett országokat, hogy végezzék el a szükséges beruházásokat, és konszolidálják a gazdasági diverzifikációt megerősített infrastruktúra- és intézményi kapacitásépítés, továbbá a gazdasági fejlesztést illetően a felelősségteljes kormányzás előmozdítása révén, valamint azáltal, hogy megkönnyítik a kistermelőktől származó termékeknek a helyi piacra történő eljuttatását és forgalmazását, ami megerősíti a regionális integrációt és a méretgazdaságosságot is; ösztönzi a Bizottságot, hogy a kereskedelmi célú segélyezést a fejlesztés jelentős eszközeként alkalmazza, valamint hogy erősítse meg a meglévő technológiatranszfer-mechanizmusokat, különösen az éghajlatváltozás kezelésének eszközeként; kéri a Bizottságot, hogy a nyersanyagokból származó bevételek átláthatóságát olyan programok útján segítse elő, mint amilyen a kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) folyamata is;

2008. május 20., kedd

16. ösztönzi a Bizottságot és az EU vállalkozásait, hogy támogassák a környezetbarát technológiák átadását, és eszközöljenek befektetéseket ezen a téren;
17. úgy véli, hogy a dohai fejlesztési menetrend eredményeképpen valamennyi nyersanyagpiacon garantálni kell az igazságos, kiegyensúlyozott, méltányos és a piac nyitására irányuló elkötelezettségeket;
18. elismeri, hogy a dohai fejlesztési terv tárgyalásai jelentős mértékben csökkenthetik a vámok növekedését; megállapítja, hogy az Európai Unió a „mindent, csak fegyvert ne” kezdeményezés révén fokozatosan máris megszüntette a legkevésbé fejlett országokból származó mezőgazdasági termékekre kivetett vámokat és számos AKCS-országból származó mezőgazdasági termékekre kivetett vámot is felszámolt a gazdasági partnerségi megállapodások révén, ezenkívül támogatja a fejlődő országokat a különleges termékekre, valamint a piacaik és a termelés fenntarthatóságának hatékony védelmi mechanizmusaira vonatkozó szabályok meghatározásában és végrehajtásában;
19. kéri az Európai Unió tagállamait és globális partnereit, beleértve a feltörekvő gazdaságokat is, hogy erősítsék meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet alapvető munkaügyi szabványait és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet alkalmazandó iránymutatásait, különösen a nyersanyagok kitermelésével és finomításával kapcsolatban; úgy véli, hogy a civil társadalom és a nemzeti parlamentek bevonása elengedhetetlen a környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági szempontból fenntartható fejlődés eléréséhez;
20. elismeri, hogy a spekuláció fontos szerepet játszik a nyersanyagok és az áruk árának megállapításakor, valamint fokozott áringadozást eredményez;
21. a Bizottságot átfogó és kiegyensúlyozott stratégia végrehajtására kéri a nyersanyagokhoz való hozzáférés terén, figyelemmel az EU iparának és a fejlődő országoknak az érdekeire;
22. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül kompenzációs finanszírozási rendszerét, a FLEX-et, annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmas és hatékony legyen a fejlődő, és különösen a legkevésbé fejlett országok támogatására; úgy véli, hogy nemzeti szinten megfelelő lépéseket kell tenni az UNCTAD munkájának támogatása érdekében;
23. adatgyűjtésre és statisztikák készítésére kéri a Bizottságot a valós nemzetközi nyersanyag- és alapanyag-kereskedelem terén; úgy véli, hogy a gazdaságpolitikai intézkedések megfelelőbb irányítása érdekében világos – és a csak spekulatív ügyletek által nem torzított – képet kell kapni az áruk és nyersanyagok globális kereskedelméről;
24. elismeri, hogy a mezőgazdasági élelmiszertermékek és mezőgazdasági alapanyagok kereskedelmének liberalizációja számos új kihívás elé állította a kistermelőket a fejlődő, és különösen a legkevésbé fejlett országokban; mivel a kistermelők gyakran nők, aránytalanul kedvezőtlenül érinti őket, ha nem tudnak megbirkózni a külső versennyel;
25. hangsúlyozza az élelmiszerhez való jog alapvető jellegét, valamint az annak érdekében történő munkálkodás szükségességét, hogy minden ember mindenkor elegendő élelmiszerhez juthasson az aktív és egészséges életmód érdekében;
26. ezért nyomatékosan ajánlja, hogy európai és nemzetközi szinten tegyenek meg minden szükséges lépést a mérsékelt árak garantálása érdekében, amely az élelmiszerválságból való kilábalás azonnali eszköze. Hosszabb távon megfelelő szabályozásra szükség van a spekulatív tevékenységek jobb kezelése érdekében; javasolja továbbá az élelmiszerárak területén működő nemzeti és nemzetközi ellenőrző testületek hatáskörének és illetékességének ellenőrzését a stabil és biztonságos piacok jövőbeni garantálásának, valamint annak érdekében, hogy a spekuláció ne sértse az élelmiszerhez való jogot;
27. üdvözli az ENSZ széles körű hatalommal felruházott munkacsoportjának létrehozását, amely a jelenlegi élelmiszerválsággal és annak szegénységre gyakorolt hatásával foglalkozik. Arra buzdítja a világ vezetőit, hogy vegyenek rész a Rómában 2008. június 3–5-én megrendezendő, az élelmiszerbiztonságról szóló magas szintű konferencián;

2008. május 20., kedd

28. támogatja a fejlődő országokat azon törekvésekben, hogy biztosítsák a helyi lakosság élelmiszerhez való hozzáférését; úgy véli, hogy az életképes szabályozási környezetet tovább kell erősíteni, hogy a nemzeti jogszabályok és intézkedések hozzájáruljanak e szektor fejlődéséhez, valamint azoknak a nőknek a támogatóihoz, akik elsődlegesen felelősek családjuk és a helyi közösségek élelmiszerért;

29. elismeri, hogy a mezőgazdasági élelmiszertermékek és áruk felemelkedett árának hátrányos hatásai lehetnek az élelmiszerbiztonságra és a fejlődő országokban az élelmiszerhez való tényleges hozzájutásra nézve, amely az éhezés, az alultápláltság és az élelmiszerlázasodások kockázatával járhat a fejlődő országok legszegényebbei között; sürgősen követeli a magasabb szintű humanitárius segítségnyújtást a 100 millió ember életét fenyegető élelmiszerválság enyhítése érdekében;

30. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Európai Unió által aláírt többoldalú, regionális és kétoldalú kereskedelmi megállapodások legyenek összhangban a fenntartható fejlődés célkitűzésével; felhívja a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges jogalkotási intézkedéseket annak biztosítására, hogy kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálatai kapjanak szerepet az Európai Unió kereskedelempolitikájának kialakításában, különösen éghajlati, nemi és fenntartható fejlődési szempontból;

31. üdvözlöi a Bizottság azon bejelentését, hogy 2008-ban közleményt tesz közzé, amelynek célja az ásványokhoz és másodlagos nyersanyagokhoz való fenntartható hozzáférés feltételeinek javítása uniós és nemzetközi szinten;

32. tudomásul veszi a bioüzemanyag-előállítás gazdasági és környezeti előnyei tekintetében kifejtett, növekvő mértékű kritikát; felhívja a Bizottságot arra, hogy hatékony kitermelés és fejlesztés, nyersanyaghasználat és újrahasznosítás révén ösztönözze a fenntartható nyersanyagellátással kapcsolatos kutatást és innovációt;

33. úgy véli, hogy a nyersanyagok és alapanyagok kitermelését, összegyűjtését és előállítását a fenntarthatóság elvével összhangban kell végezni, tiszteletben tartva az ökoszisztémák természetes folyamatait, azok megváltoztatása helyett;

34. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza egy olyan, a konfliktusokat okozó erőforrásokról szóló nemzetközi megállapodás elérésére irányuló erőfeszítéseit, amelynek elsődleges célja a fegyveres konfliktusokat okozó, vagy azok révén megszerzett erőforrásokkal folytatott kereskedelem betiltása, és ragaszkodik a konfliktusokat eredményező erőforrásokkal az Európai Unióban folytatott kereskedelmet és az ezen erőforrásoknak az Unióban történő forgalomba hozatalát tiltó rendelet kidolgozásához, továbbá ösztönzi a gyémántkereskedelemben érintett valamennyi országot, hogy teljes mértékben csatlakozzon a csiszolatlan gyémántok nemzetközi kereskedelmére vonatkozó kimberley-i tanúsítási rendszerhez; arra szólít fel, hogy az átláthatóságot az EITI és más kezdeményezések útján mozdítsák elő;

35. újól felhívja a Tanácsot és a Bizottságot a méltányos kereskedelem, valamint a társadalmi és környezeti normák javításához a fejlődő országok kistermelőinek és marginalizált termelőinek támogatásával hozzájáruló, függetlenül ellenőrzött, egyéb kereskedelmi kezdeményezések támogatására, ösztönzi az uniós hatóságokat, hogy a méltányos kereskedelem és a fenntarthatóság kritériumként szerepeljen nyilvános pályázataikban és közbeszerzési politikáikban;

36. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Föld erőforrásait egyre növekvő mértékben használják fel az állattenyésztésben; emlékeztet a FAO fenti, Az állatállomány hosszú árnyéka című jelentésére, amelynek becslései szerint a húsipar és az állattenyésztés felel a világ üvegházhatásúgáz-kibocsátásának 18%-áért, amely az elsivatagosodást is felgyorsítja a fejlődő országokban; felhívja a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket a szektoron belül, és hozzon létre ösztönző mechanizmusokat az elsivatagosodás megelőzésére a nemzetközi éghajlati tárgyalások keretében;

37. úgy véli, hogy az EITI-t, amelynek célja a kormányzásnak a kitermelő ágazat jobb átláthatósága és elszámoltathatósága útján történő megerősítése, világszerte alkalmazni kell annak érdekében, hogy a fejlődő országok megfelelőbb lehetőségeket kapjanak a természeti erőforrásaiknak megfelelő érték megszerzésére;

38. hangsúlyozza, hogy a magas olajárak alátámasztják, hogy az energiapolitikában sürgős és eltérő megközelítésre van szükség az energiahatékonyság növelése és más energiaforrások – ideértve a megújuló energiát is – fokozottabb használata érdekében;

2008. május 20., kedd

39. felismeri, hogy az éghajlatváltozás azokat a közösségeket érinti majd a legsúlyosabban, amelyek már most is jelentős gazdasági és társadalmi problémákkal küzdenek; megérti, hogy különösen a nők rendkívül veszélyeztetettek; bátorítja a megfelelő nemzetközi pénzügyi és technikai támogatás révén a helyi szintű alkalmazkodásra irányuló törekvéseket;

40. aggasztja, hogy Kína nem teszi lehetővé, hogy külföldi vállalatok többségi részesedést szerezzenek egyes ágazatokban, például az acéliparban, és hogy számos olyan mechanizmust vezetett be, amely korlátozza a nyersfém kivitelét, illetve kormányzati támogatást biztosít ezek külső forrásokból történő beszerzésére; felismeri, hogy ez a gyakorlat komoly nehézségek elé állítja az EU iparának az éghajlatváltozással kapcsolatos célokhoz és az energiatakarékos, megújuló és az erőforrások tekintetében hatékony technológiák kivételéhez fűződő érdekeit, és hogy ezt valamennyi rendelkezésre álló eszközzel kezelni kell, ideértve a technológiaátadás politikai és pénzügyi megkönnyítését is;

41. rámutat, hogy egyes, világszinten nyersanyagokat kereső felemelkedő országok, például Kína új, különösen Afrikával kapcsolatos kereskedelempolitikája komoly és kedvezőtlen hatással van az árukhoz való hozzáférés globális biztonságára; hangsúlyozza az államok közötti kétoldalú kapcsolatokra alapozott, az emberi jogokat, a vállalatok társadalmi felelősségét, valamint a környezetvédelmi és szociális normákat figyelmen kívül hagyó megközelítés olyan többoldalú megközelítés kedvéért történő feladásának szükségességét, amely az elegendőség és a fenntarthatóság kritériumainak megfelelő erőforrás-felhasználáson alapul;

42. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy továbbra is valamennyi meglévő eszközt használjanak fel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokat sértő kereskedelmi gyakorlatok ellen, a fémipari ágazatok versenyképességéről szóló, fent említett közleményében foglaltak szerint;

*
* *

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint a fontosabb nemzetközi szervezeteknek, mint például az UNCTAD-nak, a WTO-nak, a Világbanknak, a CFC-nek (közös alapnyagalap) és a FAO-nak.

A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások

P6_TA(2008)0210

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások (2008/2010(INI))

(2009/C 279 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2007. szeptember 12-i, „A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások” című közleményére (COM(2007)0507), valamint a 2004. május 12-i (COM(2004)0343) és 2004. augusztus 23-i (COM(2004)0543), „A legkülső régiókkal fennálló partnerség megerősítéséről” című közleményeire,
- tekintettel az EK-Szerződés 299. cikkének (2), a legkülső régiók sajátosságaira vonatkozó bekezdésére, amelynek helyébe a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. és 355. cikke lépnek, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének a) pontjára,
- tekintettel a 2007. december 14-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseinek (60) bekezdésére,